

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2019, în cauza penală privind-l pe

Bolocan Ion Xxxxx, născut la xxxxx, originar din Xxxxx și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 06.11.2017 – 14.11.2019;
2. Instanța de apel : 06.12.2019 – 24.12.2019;
3. Instanța de recurs ordinar : 03.03.2020 – 03.06.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul sediul Cantemir din 14 noiembrie 2019 Bolocan Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului Bolocan Ion a fost suspendă condiționat, cu stabilirea unui termen de probă de 5 ani.

S-a obligat condamnatul Bolocan Ion, ca în perioada termenului de probă să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului care pune în executare sentința; să participe la programe probaționale.

Cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 3 927 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Bolocan Ion pe data de 23 decembrie 2016, în jurul orei 20:00, aflându-se în incinta Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir” din or. Cantemir, unde activează în calitate de paznic, a ademenit-o în biroul său de serviciu pe minora Xxxxx, a.n. Xxxxx, unde, prin constrângere fizică și psihică, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra datorită vârstei fragede, în mod forțat a dezbrăcat-o de pantaloni și și-a

satisfăcut pofta sexuală în formă perversă.

În drept acțiunile respective ale inculpatului Bolocan Ion au fost încadrate juridic în semne infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca *acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în formă perversă, săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșite cu bună-știință asupra unui minor.*

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. procurorul - șef al Procuraturii raionului Cantemir Procoavă Adrian, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, cu recunoașterea lui Bolocan Ion vinovat pe art.172 alin. (2) lit.b) Cod penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și încasarea de la condamnat în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă de 3075 lei.

În motivarea apelului s-a indicat că, în cadrul ședinței de judecată în privința inculpatului Bolocan Ion nu au fost stabilite circumstanțe agravante, precum și nu au fost relevate circumstanțe atenuante. Pe parcursul judecării cauzei vina în comiterea infracțiunii în care a fost acuzat, inculpatul nu și-a recunoscut-o, iar instanța de judecată a dat o apreciere critică declarațiilor acestuia, făcute cu scopul de a se eschiva de răspundere penală, cu atât mai mult că instanța la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal nu a luat în considerație faptul că inculpatul a comis infracțiunea la locul de muncă, inclusiv în cadrul unei instituții de învățământ unde învață mai mulți tineri, minori, iar suspendarea condiționată a pedepsei este percepută de către elevii din liceul „Dimitrie Cantemir”, ca fiind o pedeapsă ineficace și neproporțională în raport cu crima comisă. În viziunea acuzatorului de stat prin neexecutarea reală a pedepsei, există în continuare acea teamă de neimplicare a statului în protecția vieții private, garantate de art.8 CEDO.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în cauza Stubbings și alții v. Regatul Unit (cerere nr.22083/93; 22095/93), a reiterat că, „Abuzul sexual este, fără îndoială, un tip de delict abominabil, cu efecte devastatoare asupra victimelor. Copiii și alte persoane vulnerabile au dreptul la protecție din partea statului, sub forma unei descurajări efective, împotriva unor astfel de ingerințe privind aspecte esențiale ale vieții lor private”.

Instanța de fond a aplicat inculpatului Bolocan Ion o pedeapsă prea blândă pentru săvârșirea unei infracțiuni grave, neținând cont de prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, care prevede criteriile generale de individualizare a pedepsei. Setul de circumstanțe enunțate ce țin de gravitatea infracțiunii săvârșite, rolul și comportamentul său în timpul comiterii infracțiunii și după, de personalitatea inculpatului și circumstanțele agravante stabilite, determină pericolul social care-l reprezintă pentru societate, cât și comiterea infracțiunii prin abuz psihologic și

sexual cu consecințe traumatizante asupra unui minor accentuează starea de încălcare gravă a moralității și normelor de conviețuire în societate.

În acest context de idei, acuzarea a considerat că raportarea la gravitatea faptei infracționale săvârșite, metodele de acționare, comportamentul manifestat pe tot parcursul procesului penal și consecințele survenite, servesc ca temeiuri de aplicare a unor pedepse în limitele sancțiunii prevăzute de componența de infracțiune cu executare efectivă, deoarece asemenea hotărâri nonprivative pot să genereze precedente neadecvate din partea altor persoane în sensul comiterii unor astfel de infracțiuni, fără a fi pedepsiți aspru. Or, practica judiciară demonstrează că pedeapsa neechitabilă generează apariția unor sentimente de nedreptate, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Totodată, în opinia apelantului, sentința în partea ce ține de respingerea solicitării acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare este nefondată. Astfel, potrivit normelor procesuale, în vigoare, ale Republicii Moldova, cheltuielile judiciare în procesul penal reprezintă cheltuielile apărute în cadrul procesului penal necesare pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă, asistență juridică garantată de stat, precum și orice alte cheltuieli prevăzute de art. 227 Cod de procedură penală.

Temeiul suportării cheltuielilor judiciare de către inculpat își are izvorul în activitatea sa infracțională. În cadrul unui proces penal, statul este titularul acțiunii penale, fiind primul interesat în tragerea la răspundere penală a celor care au încălcat legea penală. Astfel, involuntar acesta suportă cheltuieli considerabile pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

De asemenea, s-a menționat că cheltuielile judiciare pot fi recuperate de la inculpat, conform prevederilor art. 229 Cod de procedură penală, după finalizarea procedurii de examinare judiciară. În cadrul procesului penal, inculpatul aflat în culpă infracțională poate fi obligat să suporte în principal și integral cheltuielile judiciare, deoarece a săvârșit o infracțiune ce a declanșat un proces de judecată.

Astfel, în caz de condamnare, întrucât s-a stabilit vinovăția inculpatului, ultimul poate fi obligat de a plăti toate cheltuielile efectuate de către stat de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Procurorul a notat că, obligația suportării cheltuielilor judiciare de către inculpat nu decurge din culpa procesuală, el neavând inițiativa declanșării procesului penal, dar este consecința directă a săvârșirii unei infracțiuni pentru care este tras la răspundere de către stat. În cazul în care inculpatul a fost scos de sub

urmărire penală în cursul urmăririi penale, sau a fost achitat în cursul judecății și s-au efectuat aceste două etape ale procesului penal, culpa procesuală revine autorității procesuale, statului revenind obligația de a suporta cheltuielile judiciare.

Din materialele cauzei rezultă, că raportul de expertiză judiciară medico-legală nr.16 din 17.01.2017, raportul de expertiză psihiatrico-legală nr.301 din 28.09.2017, raportul de expertiză judiciară psihiatrico-legală nr.580 din 22.01.2018 au fost ordonate și efectuate în cadrul procesului penal, fiind achitate din sumele alocate de stat, astfel, până la recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii, cheltuielile au fost avansate de stat, cheltuieli, care după condamnarea acestuia pot fi recuperate de la condamnat.

A susținut apelantul că instanța de fond eronat a interpretat prevederile normelor procedurale și nu a ținut cont de dispozițiile art. 227 alin. (1), (2) pct.5), art. 229 alin.(1) Cod de procedură penală și neîntemeiat a fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 3075 lei, inculpatul fiind eliberat total de la plata acestora.

3.2. avocatul Munteanu Feodor în interesele inculpatului Bolocan Ion, prin care a solicitat casarea sentinței, cu emiterea unei sentințe de achitare, din lipsa dovezii care demonstrează vinovăția inculpatului.

În motivarea apelului s-a indicat că, din declarațiile părții vătămate minore Xxxxx și a reprezentantului acesteia, la fel și din declarațiile martorilor audiați nu s-a stabilit cu certitudine dacă a fost violată sau comise acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă săvârșită prin constrângere fizică și psihică în privința ultimei.

Declarațiile părții vătămate au fost contradictorii de la bun început, însă reprezentatul părții vătămate Caraculac Constantin, fiind audiat, a indicat că a observat careva schimbări în comportamentul fiicei, dar fiind lipsit de încrederea fiicei, ultima a refuzat să declare despre cele întâmplate, totul s-a aflat de la oameni străini, ceia ce denota ca relațiile dintre ei nu erau din cele mai bune. Din cuvintele tatălui o ținea din scurt pe fiică, o certa uneori, îi mai dădea câte o palmă, dar fără a spune motivele.

Tot, din declarațiile părții vătămate reiese ca ambii cu învinuitul Bolocan Ion s-au aflat în biroul lui de la orele 21 până 24, adică mai mult de trei ore, ceia ce nu corespunde cu declarațiile martorilor din acea seara, când în sediul liceului și pe coridoare se aflau elevii, dintre care unii ieșeau din liceu, alții se întorceau și care de fiecare dată erau întâlniți de către învinuitul Bolocan Ion, în ușa liceului.

Din declarațiile colegilor de liceu și profesorilor partea vătămată se caracterizează ca o persoana închisă fără prieteni, deseori avea un comportament neadecvat, putea pleca de la lecții, întimpina greutăți în înțelegerea și învățarea temelor, citea și se exprima cu dificultăți, adesea părăsea școală și domiciliul.

Martorul Macaria Elena, care ocupa funcția de vice-director și concomitent profesoară, a intervenit, rugând-o pe Cabac Ana - psihologul, care având o

experiență, a rămas nedumerită și nu a putut da o concluzie fermă dacă Xxxxxx minte sau spune adevărul, deoarece aceasta se contrazicea, de asemenea a mai spus ca Adriana are o fantezie bogată și nu știe dacă spune adevărul sau nu. La fel a mai declarat că părinții au luat documentele de la liceu, toți profesorii spuneau ca Xxxxxx este foarte slabă la învățătură, nu s-a încadrat în colectiv, avea absențe nemotivate, adesea părinții o căutau și nu o puteau găsi.

Din declarațiile participanților la proces și rapoartelor de expertiză psihiatrico-psihologică-legală în condiții de ambulator cu nr.580 din 22.01.2018 efectuată în privința minorei Xxxxxx s-au evidențiat careva contraziceri, care denotă că concluziile expertizelor sunt tendențioase, ca urmare nu corespund cu datele și caracteristicile date de profesorii și colegii de liceu a minorei.

Apelantul a considerat că instanța de judecată greșit a concluzionat asupra vinovăției inculpatului, declarațiile ultimului fiind apreciate drept o metodă de apărare, lipsesc careva dovezi esențiale legate de circumstanțele cauzei, toți au aflat din a doua sau a treia sursă ce s-a întâmplat în seara de 23 decembrie 2016.

Totodată, din declarațiile părții vătămate s-a aflat ca inculpatul a dezbrăcat-o de haine, dar careva leziuni corporale n-au fost depistate, pe hainele lor, nu a fost stabilit unde se afla acest cabinet, dacă se înclua sau nu, și alte detalii.

A susținut apelantul că, instanța n-a ținut cont de personalitatea inculpatului, anterior n-a fost condamnat, la locul de muncă se caracterizează pozitiv, în mare parte declarațiile au fost sincere, de vârsta lui.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2019, au fost respinse apelurile procurorului în Procuratura raionului Cantemir Procoavă Adrian și a avocatului Munteanu Feodor în interesele inculpatului Bolocan Ion, cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a considerat, că instanța de fond, judecând cauza a verificat sub toate aspectele circumstanțele de fapt și de drept, complet și obiectiv a apreciat probele administrate, și întemeiat a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Bolocan Ion corect au fost încadrate juridic în baza prevederilor art. 172 alin.(2) lit. b) Cod penal, ca acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în formă perversă, săvârșită prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit cu bună știință asupra unui minor, iar vinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate este pe deplin confirmată.

Aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe administrate la cauza penală și care au fost apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că, sentința primei instanțe se contestă de către acuzatorul de stat sub aspectul stabilirii pedepsei, considerând-o prea blândă și a cheltuielilor judiciare, și de către avocatul Munteanu Feodor în

interesele inculpatului Bolocan Ion, în care se solicită achitarea ultimului, din lipsa de probe.

Pornind de la sensul apelului în care se solicită achitarea inculpatului Bolocan Ion de învinuirea înaintată, instanța de apel întru respectarea prevederilor art. 24 Cod de procedură penală, cât și asigurarea părților drepturi egale pentru susținerea pozițiilor lor, prin prezentarea de probe, la participarea cărora să aibă acces ambele părți în egală măsură, a fost dispusă cercetarea suplimentară a probelor administrate în instanța de fond, și anume declarațiile părții vătămate minore Xxxxx (f.d. 58-61, vol.II), reprezentantului legal al părții vătămate minore Caraculac Constantin (f.d. 62-65, 83, vol. II), martorului Caraculac Natalia (f.d. 66-69, vol. II), martorului Știrbu Lilia (f.d. 70-71, vol. II), martorului Macaria Elena (f.d. 72-73, vol. II), martorului Dimici Cătălina (f.d. 74-75, vol.II), martorului Gudumac Pavel-Ovidiu (f.d. 76-77, vol. II), martorului Boiștean Dumitru (f.d. 78-79, vol. II), martorului Bacalov Aurica (f.d. 80-82, vol. II).

Vinovăția inculpatului Bolocan Ion în săvârșirea infracțiunii incriminate este demonstrată și prin probele materiale administrate la cauza penală, cercetate în instanța de fond și suplimentar, în instanța de apel, și anume:

- proces-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 12 ianuarie 2017, potrivit căruia, Caraculac Constantin, tatăl minorei Xxxxx, a sesizat organul de urmărire penală, solicitând să fie luate măsuri conform legii cu cet. Bolocan Ion, care lucrează paznic la liceul „Dimitrie Cantemir” și care la data de 23.12.2016, în jurul orei 20:00, profitând de faptul că fiica sa minoră Xxxxx nu avea bani în contul telefonului și a cerut de la el telefonul ca să dea un telefon acasă, a dezbrăcat-o de haine și de pantaloni, a pipăit-o, i-a introdus degetul în vagin, aceasta durând aproximativ 5-10min., încercând să întrețină raport sexual, dar nu și-a dus intenția până la capăt deoarece a fost telefonat insistent de soția sa Caraculac Natalia (f.d.7, vol.1);

- raport de expertiză judiciară nr. 16sex din 17.01.2017, potrivit căruia în rezultatul examinării minorei Xxxxx la data de 13.01.2017, careva leziuni corporale pe corp și organele genitale n-au fost depistate (f.d.21-22, vol.1);

- referatul prezentențial de evaluare psihosocială, întocmit de Biroul de probațiune Cantemir la data de 04.03.2017, potrivit căruia perspectivele de integrare a lui Bolocan Ion sânt mari din considerentele că duce un mod de viață sănătos, conștientizează consecințele faptelor în care este bănuit, este caracterizat pozitiv la locul de muncă și de administrația publică locală, întreține relații de prietenie cu persoane cu comportament pozitiv (f.d.81-83, vol.1);

- raport de expertiză judiciară psihiatrico-legală în condiții de ambulator nr. 301 din 28.09.2017, efectuată în privința inculpatului Bolocan Ion, conform căruia acesta nu suferă de careva tulburări psihice, este fără dereglări psihice. În momentul comiterii infracțiunii ce i se impută, după cum rezultă din materialele dosarului penal și datele examenului psihiatric clinic curent, Bolocan Ion tulburări

psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, avea capacitatea de prevedere și deliberare deplină a acțiunilor sale, a acționat cu discernământ, deci, în caz dacă va fi dovedit vinovat de către instanța de judecată, poate fi recunoscut responsabil de fapta ce i se impută (f.d.142-145, vol.1);

- raportul de expertiză psihiatrico-psihologică-legală nr. 580 din 22 ianuarie 2018, efectuată în privința minorei Xxxxx, conform căruia pătimita minoră Xxxxx nu suferă de careva maladie psihică, este fără dereglări psihice. În rezultatul acțiunilor violente cu caracter sexual din partea violatorului partea vătămată minoră Xxxxx a dezvoltat „Tulburare de stres posttraumatică, neuroza traumatică”, manifestată prin frică, anxietate, insomnie, dispoziția diminuată, diminuarea capacității de a se concentra, a devenit necomunicabilă, preferă singurătate. La moment partea vătămată minoră nu suferă de careva maladie psihică, este fără dereglări psihice, nu necesită tratament. Nu se observă semne de retardare mintală, partea vătămată minoră nu prezintă careva dereglări psihice. La momentul examinării, expertizata minoră Xxxxx, manifestă dezvoltarea funcțiilor intelectual-amnestice, care corespund normei de vârstă, performanțelor căpătate și mediului în care se dezvoltă, IQ=91. Acest fapt, exclude manifestarea clinică a retardului mental. Tabloul clinic psihologic al expertizatei minore Xxxxx, desemnat în cadrul examinării psihologice, determină deplina capacitate de a percepe, memora și reproduce adecvat circumstanțele importante pentru cauza penală, precum și de a face declarații despre sine. Numita deține de capacitatea funcțională analitico-sintetică a procesului de gândire și poate aprecia corect circumstanțele cazului cercetat. Conform stării psihice și reieșind din dezvoltarea intelectuală, partea vătămată a avut posibilitatea să înțeleagă caracterul acțiunilor infractorului. Reieșind din gradul de dezvoltare intelectuală, care corespunde normei de vârstă, se determină deplina capacitate a expertizatei minore Xxxxx de a înțelege corect caracterul acțiunilor întreprinse asupra ei (f.d.9-13, vol.2).

Analizând cumulul de probe enunțate mai sus din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblul, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de apel a considerat că vina inculpatului Bolocan Ion în comiterea faptei imputate este pe deplin dovedită.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a efectuat încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Bolocan Ion în baza prevederilor art. 172 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Versiunea inculpatului Bolocan Ion că faptele incriminate ca săvârșite de dânsul în data de 23 decembrie 2016, nu au avut loc, au fost apreciate critic și fără suport probatoriu, iar nerecunoașterea vinovăției nu constituie un temei de a adopta o sentință de achitare, în condițiile în care probele pertinente și concludente, administrate la materialele cauzei, în ansamblul lor și din punct de vedere al

coroborării lor, demonstrează cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a considerat că prima instanță întemeiat a concluzionat că vinovăția inculpatului Bolocan Ion în săvârșirea infracțiunii incriminate se probează prin depozițiile părții vătămate Xxxxx, declarațiile căreia sunt consecutive, concrete privitor la descrierea faptei săvârșite de inculpat în privința sa, și care coroborează cu ansamblul de probe enunțate și descrise mai sus, care în cumulul lor probează la modul direct vinovăția inculpatului Bolocan Ion în comiterea faptei incriminate.

Analizând declarațiile părții vătămate Xxxxx s-a constatat cu certitudine că, în data de 23 decembrie 2016 inculpatul Bolocan Ion, între orele 20:00, aflându-se în incinta Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir” din or. Cantemir, unde activează în calitate de paznic, a ademenit-o pe minora Xxxxx și prin constrângere fizică și psihică a ultimei, profitând de imposibilitatea de a se apăra, datorită vârstei fragede, în mod forțat a dezbrăcat-o de haine și și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă cu partea vătămată minoră Xxxxx (f.d.109-120, vol.2); aceste declarații ale părții vătămate Xxxxx se confirmă prin declarațiile reprezentantului legal al acesteia Caraculac Constantin, martorilor Caraculac Natalia, Dimici Cătălina și Știrbu Lilia, care au relatat despre acțiunile cu caracter sexual săvârșite de Bolocan Ion în seara de 23 decembrie 2016 în privința părții vătămate minore, fiind cunoscute din circumstanțele descrise de aceasta, după revenirea din vacanța de iarnă (f.d.58-71, 74-75, vol.2).

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a notat că acțiunile cu caracter sexual în formă perversă săvârșite de inculpatul Bolocan Ion în privința părții vătămate minore Xxxxx sunt confirmate obiectiv prin: raportul de expertiză judiciară psihiatrico-psihologică-legală nr. 580 din 22 ianuarie 2018, conform căruia pătimita minoră Xxxxx nu suferă de careva maladie psihică, este fără dereglări psihice. Nu se observă semne de retardare mintală, partea vătămată minoră nu prezintă careva dereglări psihice. La momentul examinării, expertizata minoră Xxxxx, manifestă dezvoltarea funcțiilor intelectual-amnestice, care corespund normei de vârstă, performanțelor căpătate și mediului în care se dezvoltă. Tabloul clinic psihologic al expertizatei minore Xxxxx, desemnat în cadrul examinării psihologice, determină deplina capacitate de a percepe, memora și reproduce adecvat circumstanțele importante pentru cauza penală, precum și de a face declarații despre sine. Numita deține de capacitatea funcțională analitico-sintetică a procesului de gândire și poate aprecia corect circumstanțele cazului cercetat. Conform stării psihice și reieșind din dezvoltarea intelectuală, partea vătămată a avut posibilitatea să înțeleagă caracterul acțiunilor infractorului. Reieșind din gradul de dezvoltare intelectuală, care corespunde normei de vârstă, se determină deplina capacitate a expertizatei minore Xxxxx de a înțelege corect caracterul acțiunilor întreprinse asupra ei (f.d.9-13, vol.2). Respectiv, experții

judiciari psihiatri și psihologul nu au stabilit că partea vătămată minoră Xxxxx în relatările ei despre cele întâmplate în seara de 23 decembrie 2016, ar prezenta semne de fantezie sau ar fi predispusă de a inventa lucruri care nu au avut loc, dimpotrivă au constatat că minora are deplina capacitate de a percepe, memora și reproduce adecvat circumstanțele importante pentru cauza penală, precum și de a face declarații despre sine, precum și deține de capacitatea funcțională analitico-sintetică a procesului de gândire și poate aprecia corect circumstanțele cazului cercetat.

Drept urmare, instanța de apel a considerat că nu există nici un temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate minore Xxxxx, privitor la acțiunile cu caracter sexual forțate săvârșite de inculpatul Bolocan Ion în privința sa, la data de 23 decembrie 2016, în jurul orei 20:00 în incinta Liceului Teoretic „Dimitrie Cantemir” din or. Cantemir, corespunzător depozițiile părții vătămate necesită a fi apreciate ca fiind pertinente, concludente, utile și veridice, și care urmează a fi puse la baza sentinței de condamnare în privința inculpatului Bolocan Ion.

Caracterul veridic al declarațiilor părții vătămate minore Xxxxx se demonstrează prin relatările expuse de către martorul Caraculac Natalia (mama părții vătămate), privitor la starea psihică a minorei la momentul când a ajuns acasă împreună cu tatăl de la serbarea organizată în liceu în seara de 23 decembrie 2016, și anume „... fiica era speriată, palidă, cu părul ciufulit... , a doua zi a văzut că fiica era stresată, închisă în sine. I-a dat un pix și o foaie și i-a sugerat să scrie ce ar vrea să lase în anul 2016, iar minora a scris că, ar vrea să uite seara de 23 decembrie 2016...”. Aceiași stare psihologică a minorei a fost observată și de către tatăl părții vătămate Caraculac Constantin, care a luat-o nemijlocit pe minoră de la liceu în seara de 23 decembrie 2016 după acțiunile cu caracter sexual săvârșite în privința ei de către inculpat, descriind „... fiica era schimbată, palidă și stresată, ... avea vocea tremurând, ... din seara de 23 decembrie 2016 fiica s-a schimbat era palidă, pasivă, mai puțin vorbea, s-a închis în sine..., nu le-a povestit despre cele întâmplate, din frică, așa cum Bolocan Ion i-a spus să nu povestească la nimeni...”.

Mai mult de atât, experții judiciari psihiatri în urma examinării părții vătămate minore Xxxxx au constatat că, în rezultatul acțiunilor violente cu caracter sexual din partea violatorului partea vătămată minoră Xxxxx a dezvoltat „Tulburare de stres posttraumatică, neuroza traumatică”, manifestată prin frică, anxietate, insomnie, dispoziția diminuată, diminuarea capacității de a se concentra, a devenit necomunicabilă, preferă singurătate (f.d.9-13, vol.2).

Prin urmare, instanța de apel a apreciat critic argumentele expuse de partea apărării precum că instanța de judecată fără justă cauză a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate minore Xxxxx, fără a analiza minuțios și celelalte probe administrate la dosar.

În circumstanțele descrise instanța de apel a menționat că se confirmă în afara oricărui dubiu că în acțiunile inculpatului Bolocan Ion se regăsește atât latura

obiectivă, cât și latura subiectivă, a infracțiunii prevăzute de art. 172 alin.(2) lit. b) Cod penal, iar argumentele apărării privitor la lipsa faptelor incriminate în acțiunile inculpatului, constituie o metodă de apărare și de eschivare de la răspunderea penală.

Cât privește pedeapsa stabilită inculpatului Bolocan Ion, instanța de apel a considerat că instanța de judecată la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a acordat deplină eficiență principiilor de individualizare a pedepsei și a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Inculpatul Bolocan Ion a săvârșit infracțiunea care conform art. 16 Cod penal se atribuie la categoria celor grave, anterior nu a fost judecat, la locul de muncă și de trai se caracterizează pozitiv, este pensionar, conform referatului presentențial are perspective mari de reintegrare în societate.

Circumstanțe care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, conform art. 76 și 77 Cod penal, nu au fost reținute.

Analizând ansamblul circumstanțelor care caracterizează persoana inculpatului, precum și luând în considerare lipsa circumstanțelor care atenuază și celor care agravează răspunderea acestuia, de gravitatea infracțiunii săvârșite și de impactul acesteia asupra societății și a părții vătămate minore, vârsta inculpatului, lipsa urmărilor grave, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a ajuns la concluzia că reeducarea și corectarea inculpatului Bolocan Ion este posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani. Iar având în vedere concluziile notate de Biroul de probațiunea Cantemir în referatul presentențial, instanța de apel a considerat că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia că resocializarea inculpatului Bolocan Ion este posibilă și fără izolarea acestuia de societate, stabilindu-i un termen de probațiune de 5 ani, cu obligația de a nu-și schimba domiciliul și să participe la programe probaționale.

În opinia instanței de apel pedeapsa aplicată inculpatului Bolocan Ion sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendare condiționată a executării acesteia pe un termen de probațiune de 5 ani, este una legală, echitabilă și direct proporțională gravității faptei comise, atitudinea inculpatului față de fapta comisă, cât și comportamentul acestuia în timpul și după săvârșirea faptei infracționale, care va contribui la corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Instanța de apel a menționat că argumentele procurorului invocate în cererea de apel și susținute în instanța de apel, precum că instanța de fond a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă în raport cu fapta comisă, sunt neîntemeiate și contrarii cu probele administrate la dosar ce-l caracterizează pe Bolocan Ion.

Instanța de apel a notat că sentința primei instanțe este criticată de partea

acuzării în latura civilă în partea respingerii cerinței procurorului de a încasa din contul inculpatul Bolocan Ion cheltuielile judiciare în sumă de 3075 lei.

Sub acest aspect, verificând legalitatea și temeinicia sentinței judecătorești, s-a atestat că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia respingerii cerinței procurorului de a încasa din contul inculpatului Bolocan Ion în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 3927 lei.

Concomitent, s-a reținut că, raportul de expertiză judiciară nr. 16sex din 17 ianuarie 2017 (f.d.21-22, vol.1), raportul de expertiză judiciară nr. 301 din 28 septembrie 2017 (f.d.142-145, vol.1), raportul de expertiză judiciară nr. 580 din 22 ianuarie 2018(f.d.9-13, vol.2) au fost ordonate de către organul de urmărire penală pentru stabilirea gradului de gravitate a vătămărilor corporale pe corpul părții vătămate minore Xxxxx, precum și stabilirea stării psihice ale inculpatului Bolocan Ion și a părții vătămate, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării. Or, procurorul în lipsa unor astfel de probe nu ar fi putut demonstra comiterea faptei penale de care este învinuit inculpatul Bolocan Ion, deoarece în astfel de cazuri sunt necesare cunoștințe speciale, iar raportul de constatare și raportul de judiciară este unul obligatoriu, reieșind din prevederile art. 143 alin.(1) Cod de procedură penală.

În aceeași ordine de idei, s-a remarcat că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din sumele alocate de la bugetul statutului.

Mai mult decât atât, instanța de apel a notat că în art. 227 alin.(2) Cod de procedură penală, legiuitorul a prevăzut sumele care se cuprind în cheltuielile judiciare, însă sumele achitate pentru efectuarea raportului de constatare și a expertizei judiciare, nu sunt reglementate de această normă procesuală.

În acest context, s-a subliniat că, la materialele cauzei procurorul, deși invocă suportarea cheltuielilor judiciare în cadrul urmăririi penale în sumă de 3075 lei, totuși nu a anexat probe privitor la achitarea unei asemenea sume bănești în contul instituției care a efectuat rapoartele de expertiză judiciară.

La acest segment, instanța de apel a remarcat că mențiunea efectuată în rapoartele de constatare și a rapoartelor de expertiză judiciară, la rubrica notă, cum că cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea fiecărui raport de expertiză judiciară, nu pot fi reținute în sensul confirmării suportării cheltuielilor judiciare invocate de către procuror în sumă totală de 3 075 lei, or, procurorul nu a prezentat instanței de judecată înscrisuri care ar face dovada de achitare a unor astfel de cheltuieli judiciare pentru efectuarea și întocmirea rapoartelor de expertiză judiciară către Centrul de Medicină Legală, cum ar fi factură, un act de primire-predare, sau alte înscrisuri relevante.

În opinia instanței de apel acel fapt că statul prin intermediul procurorului și-a

onorat obligația de a demonstra în instanța de judecată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii cercetate de către organul de urmărire penală, nu constituie un temei automat de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului Bolocan Ion, or procurorul necesită să demonstreze că acele cheltuieli invocate au fost real suportate de către organul de urmărire penală, prin prezentarea de probe pertinente și concludente, pe când la caz, astfel de probe nu au fost administrate.

De asemenea, procurorul nu a prezentat probe privitor la venitul lunar/anual al inculpatului Bolocan Ion în condițiile în care ultimul este pensionar, pentru a putea verifica dacă acesta poate achita plata cheltuielilor judiciare solicitate. Astfel, și acest argument al procurorului s-a reținut a fi unul neîntemeiat.

În consecință, instanța de apel a constatat temeinicia concluziei primei instanțe de a respinge cerința procurorului privitor la încasarea de la inculpatul Bolocan Ion a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în sumă totală de 3075 lei, or potrivit art. 227 alin.(1) și art. 227 alin.(2) pct.5), (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, în termen, prin care indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei penale, în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, deoarece erorile judiciare nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- recurentul consideră că sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 14 noiembrie 2019 și decizia adoptată de către Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul la 24 decembrie 2019 în latura penală în partea executării pedepsei și privind chestiunea cu cheltuielile de judecată, este neîntemeiată și pasibilă casării din următoarele temeiuri;

- conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală - hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: 6) hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- la stabilirea pedepsei, atât instanța de fond, cât și Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul au interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale, au liberat neîntemeiat pe inculpat de pedeapsa penală aplicînd prevederile art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei penale cu închisoare;

- prin urmare, ținînd cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, ca obiect juridic special al infracțiunii au constituit, relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea sexuală și libertatea sexuală a persoanei, că inculpatul a comis

infracțiunea în varianta agravantă (art.172 alin.(2) lit.b - de „săvârșire cu bună - știință asupra unui minor”), că infracțiunea a fost comisă în instituția de învățământ de către persoana care activează în cadrul instituției respective, ce sporește considerabil gradul prejudiciabil al faptei comise, că inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea faptei imputate și nu a colaborat cu organul de urmărire penale, recurentul conchide că urmează a fi casată decizia instanței de apel, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, și urmează a fi dispusă executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul va conștientiza gravitatea acțiunilor, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane;

- reieșind din motivele și metodele comiterii infracțiunii, inculpatul se prezintă a fi o persoană social - periculoasă, și doar privarea de libertate va putea îngrădi societatea de la manifestarea unor acțiuni de acest gen din partea lui Bolocan Ion. Procurorul consideră că pedeapsa aplicată lui Bolocan Ion (aplicarea prevederilor art.90 Cod penal) și menținută de către instanța de apel, va fi apreciată ca atitudinea tolerantă a statului față de aceste categorii de infracțiuni, ce va submina încrederea societății în eficiența și echitatea justiției;

- recurentul consideră neîntemeiată soluția instanței de apel de a respinge cerința privitor la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Bolocan Ion în beneficiul statului în sumă de 3927 lei;

- recurentul consideră neargumentată poziția instanței de apel de trecere în contul statului a cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor pe caz. Conform art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul în recursul ordinar declarat, indică temeiurile de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența erorilor prevăzute de art.427 alin. (1) pct.6), 10) Cod de procedură penală.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent prin prisma pct.6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Colegiul penal constată că argumentele din recursul declarat de procurorul Calendari Dumitru sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârile instanțelor corespunzând tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legale și întemeiate.

În raport cu motivele invocate în recursul ordinar al procurorului, se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind chestiunea cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (2), 143 alin. (1), 229 alin. (2) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale, precum și stabilirea stării psihice ale inculpatului Bolocan Ion și a părții vătămate, iar plata acestor expertize judiciare se face din contul mijloacelor bugetului de stat, care ulterior pot fi încasate de la persoana vinovată.

La caz, Colegiul penal menționează că pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial condamnatul, astfel, instanța de apel just a eliberat inculpatul Bolocan Ion de plata cheltuielilor judiciare din contul lui, or, procurorul nu a prezentat instanței de judecată înscrisuri care ar face dovada de

achitare a unor astfel de cheltuieli judiciare pentru efectuarea și întocmirea rapoartelor de expertiză judiciară către Centrul de Medicină Legală, cum ar fi factură, un act de primire-predare, sau alte înscrisuri relevante. La fel, procurorul nu a prezentat probe privitor la venitul lunar sau anual al inculpatului Bolocan Ion în condițiile în care ultimul este pensionar, pentru a putea verifica dacă acesta poate achita plata cheltuielilor judiciare solicitate, astfel fiind în imposibilitate de a plăti careva cheltuieli, inclusiv cheltuielile judiciare, procurorul neaducând vreun contraargument în recurs în sensul dat.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor și probelor cauzei, inclusiv în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestor chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

La fel, din conținutul recursului reiese că recurentul invocă că, instanța de apel a pronunțat o decizie greșită în partea stabilirii pedepsei, semnalizând astfel temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală și anume *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate.

Potrivit recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor și critică decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, invocând că, instanțele judecătorești inferioare eronat și neîntemeiat au aplicat prevederile art. 90 Cod penal.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa, și neîntemeiat nu a aplicat în privința lui o pedeapsă mai aspră, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, procurorul motivându-și poziția la general fără a o adapta la prezenta speță.

Colegiul penal menționează, că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel, a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, prin

urmare corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei.

În cauza deferită judecării, se constată că, instanța de apel menținând total sentința instanței de fond, prin care s-a suspendat condiționat executarea pedepsei închisorii, cu fixarea unui termen de probațiune de 5 ani, obligându-l pe Bolocan Ion pe această durată a probațiunii să nu schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale.

La baza acestei concluzii, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 90 Cod penal, a ținut cont de circumstanțele cauzei, legate de scopul și motivele faptei, gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, precum și de persoana inculpatului, lipsa antecedentelor penale, de faptul că la locul de muncă și de trai se caracterizează pozitiv, vârsta acestuia – 69 ani, fiind pensionar, conform referatului presentențial are perspective mari de reintegrare în societate, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de prevenirea de a săvârși infracțiuni noi, astfel că pedeapsa aplicată inculpatului Bolocan Ion sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendare condiționată a executării acesteia pe un termen de probațiune de 5 ani, este una legală și echitabilă.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a erorilor de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Mai mult, motivele invocate în recursul ordinar au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4.1. din decizie), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art. 394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către procuror nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care

ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Bolocan Ion Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **02 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie